

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1937 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om ökning av pensionsunderlaget för vissa till övergångsstat överförda musiksergeanter.

I en inom andra kammaren av herr andre vice talmannen *Magnusson* väckt motion, nr 334, har hemställts, »att riksdagen måtte medgiva, att de musiksergeanter och f. d. musiksergeanter, vilka i samband med 1925 års försvarsordnings genomförande fördes till övergångsstat och då räknade en tjänstetid av minst 17 år såsom musiksergeant och musikfurir, få uppbära pension med belopp, som beräknas efter ett pensionsunderlag av 2 400 kronor».

Beträffande motiveringen för yrkandet hänvisas till motionen.

I 17 § av kungörelsen den 23 oktober 1925 (nr 429) med vissa bestämmelser rörande arméns och marinens övergångsstater stadgas rörande beställningshavare vid armén, som tvångsvis överförs till övergångsstat, bland annat, att sergeant, vilken vid tiden för överföringen uppnått högsta löneklassen inom vederbörlig lönegrad, må kunna vinna uppflyttning till närmast högre löneklass inom vederbörlig löneplan, när han uppnått en tjänstetid av 17 år såsom sergeant och furir. I fråga om dylik uppflyttning föreskrives, att uppflyttningen ej må äga rum förrän tidigast från och med den tidpunkt, då beställningshavaren, därest de för budgetåret 1925/1926 fastställda staterna fortfarande varit gällande, kan beräknas skola hava vunnit befordran till beställning inom högre lönegrad å aktiv stat.

Den förmån, som sålunda enligt nämnda kungörelse bereddes *sergeanter*, tillkom emellertid icke *musiksergeanter*. Sistnämnda beställningshavare kunde nämligen icke enligt de för budgetåret 1925/1926 fastställda staterna beräknas vinna befordran till beställning inom högre lönegrad å aktiv stat. I dessa stater var visserligen vid varje trupperbands musikkår upptagen en musikfanjunkar(-styckjunkar)beställning, men dessa beställningar voro avsedda för musikedirektörer och kunde besättas endast med musiksergeanter, som avlagt musikedirektörsexamen. Icke ens sådana musiksergeanter kunde påräkna befordran till beställningar såsom musikfanjunkare, enär dessa beställningar icke tillsattes efter tur utan efter ansökan. I anledning härav blev beställningen såsom musiksergeant icke upptagen i ovanberörda kungörelse den 23 oktober 1925. — Först genom 1925 års försvarsordning bereddes möjlighet för musiksergeanter att även utan musikedirektörsexamen befordras till musikfanjunkare, samtidigt som särskilda musikedirektörsbeställningar

uppfördes i staterna med lön enligt lönegraden O 2 i officersavlöningsreglementet.

Pensionen för en sergeant utgör enligt militära tjänstepensionsreglementet 2 196 kronor för år. Enligt övergångsbestämmelserna till reglementet har för de sergeanter, vilka jämlikt kungörelsen den 23 oktober 1925 vunnit uppflyttning i löneklass, fastställts ett särskilt pensionsunderlag. Detta har efter i allmänhet tillämpade grunder bestämts till två tredjedelar av slutlönen på A-ort och utgår med ett belopp av 2 400 kronor för år.

Den föreliggande motionen avser, såsom redan antytts, att musiksergeanter och f. d. musiksergeanter vid armén, som i samband med genomförandet av 1925 års försvarsordning tvångsvis överförts på övergångsstat och vid denna tidpunkt kunde räkna en tjänstetid av minst 17 år såsom musiksergeant och musikfurir, skulle i stället för dem tillkommande pension av 2 196 kronor komma i åtnjutande av ovannämnda pensionsbelopp å 2 400 kronor.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, äro ovan återgivna bestämmelser i kungörelsen nr 429/1925 icke tillämpliga å musiksergeanter. Dessa kunna alltså icke erhålla den i kungörelsen angivna löneklassuppflyttningen. Ett bifall till motionärens förslag skulle innebära, att ifrågasvarande beställningshavare skulle tillerkännas samma pensionsbelopp, som hade tillkommit dem, om de erhållit nämnda uppflyttning. Motionen avser vidare, att enahanda förmån skulle beredas redan pensionerade musiksergeanter. Ett dylikt avsteg från hittills tillämpade pensioneringsgrunder synes enligt utskottets mening icke vara att tillråda. Därest motionärens förslag skulle vinna beaktande, skulle det vara svårt att avvisa liknande krav på högre pensionsförmåner från andra grupper av statsanställd eller f. d. statsanställd personal. Utskottet får därför av principiella skäl och jämväl med hänsyn till konsekvenserna avstyrka bifall till den föreliggande motionen.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II:334 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 mars 1937.

På bankoutskottets vägnar:
HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Ehrnberg*, *Leffler*, *Johansson* i Friggeråker, *Bjurström*, *Berling*, *Danielsson** och *Sundvik*;
från andra kammaren: herrar *Holmgren*, *Paulsen**, *Andersson* i Falkenberg, *Gustavson* i Västerås, *Osberg*, *Frankenberg**, *Andersson* i Lindome och *Wallén**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.